

A general view of the approach to Waterkloof (Crown Avenue) showing the Garage and Power Station, two of the Residential Cottages, and the Township Manager's Cottage on the right.

leaves the consumer's tap. From an up-to-date Power Station is generated the electric current which provides light for the Township, also at Municipal rates, while the sanitary service is taken in hand by the Suburban Health Committee.

Reference must be made to the approach to Waterkloof by means of a perfectly constructed avenue. This avenue is well lit by electric lamps at night, and forms a most picturesque feature in the connecting of the Township with the centre of Pretoria, to and from which a frequent and convenient service of motor omnibuses has been installed, with fares about half the rate of the Tram Service, special concession being made in regard to monthly tickets for residents and scholars.

Waterkloof attains perfection in the matter of its salubrious climate, which, while mild in Winter, is cool in Summer, and the clearness of its atmosphere enables an extensive, and never-to-be-forgotten view to be obtained from the summits of its beautifully wooded hills over 8,000 square miles of surrounding country, which includes the mountain ranges of Heidelberg, beyond Johannesburg, the Magaliesberg, and the Middelburg Hills; while in the foreground looking across Sunnyside and Arcadia, may be seen the Union Buildings and Government House.

For those seeking pleasure and sport, too much cannot be said of the Country Club, situated on the South-Eastern portion of the Township, with its Club House, at the floor of which is the lake and beautiful stream of water, golf links, tennis courts, and all that can be desired for those in

Portion of Waterkloof showing some of the houses.

search of recreation, or a picturesque beauty spot in which to enjoy peace and quietness.

Purchasers of Waterkloof erven, which are sold in Freehold, have been secured, by the restrictions necessary for the welfare of the Township, which are places on the title, against unworthy or unsightly buildings being erected in the vicinity of their property as it is a condition that the houses must be substantially built, and no wood and iron residences are permitted, the plans of all buildings must first have the approval of the Board of Management, and no coloured persons, except domestic servants, are allowed to reside there.

Already twenty houses have been built in the Township, while many more are about to be erected of the most attractive design and of the best finish.

People of Pretoria are indeed singularly fortunate in having so lovely a suburb as Waterkloof in which to make their homes, endowed as it is with a perfect climate, magnificent scenery, and excellent soil — a Township in which every convenience and exceptional facilities are provided for those willing to take advantage of the many benefits extended in the spirit of enterprise which has prompted its establishment.

Furthermore the time table for the Waterkloof Motor Busses are given showing that on week days there were eight busses moving between Waterkloof and Church Square.

— EDITOR.

PERSONE NA WIE DIE STRAATNAME IN DANVILLE-UITBREIDING NO. 1 VERNOEM IS

OR die betrokke vernoemdes volg hierna beknopte biografiese besonderhede oor — (1) BRAND, (2) BUCHLER, (3) DU RAND, (4) LOCHNER.

(1) **BRAND, Gerhard Hamilton** (alom “Gerrie” genoem), is op 8 Oktober 1906 in Seepunt, Kaapstad, gebore. Sy tweede naam het hy gekry omdat sy familie vurige ondersteuners van die klub Hamiltons was, waaraan ook hy later sou behoort.

Sy skoolopleiding het hy aan die Seapoint Boys High ontvang.

Van 1928 tot 1938 het hy Suid-Afrika op die rugbyveld, merendeels as heelagter, gedien in talle toetse hier en oorsee, naamlik:

In 1928 : Teen die All Blacks in S.A.

1931/32: Teen Brittanje oorsee.

1933 : Teen die Wallabies in S.A.
(Tydens hierdie toetsreeks het Gerrie vir S.A. in die vierde en die vyfde (finale) toets vleuel gespeel.)

1937 : Teen die All Blacks oorsee (Gerrie het op de toer 'n rekord opgestel deur in twee wedstryde 24 punte met sy skoën aan te teken — sy groototaal punte vir die toer (209) was seker ook 'n rekord.)

1938 : Teen Brittanje in S.A.

Na die Tweede Wêreldoorlog het Gerrie weer uitgedraf, en hoewel 'n bietjie stadiger met sy ou vaardigheid nog plek in die W.P.-span gekry. In 1945 speel hy sy laaste wedstryd vir die streeptrui teen Transvaal op Ellispark en toe het hy so stilweg sy skoëne net soos hy op die rugbyveld rondbeweeg het.

In ongeveer 1948 het Gerrie met sy gesin van sy geboorteplek, Kaapstad, na Bloemfontein versit, waar hy as verteenwoordiger van 'n vooraanstaande brouery in die O.V.S. min tyd vind om veel meer as net belangstelling in die nasionale spel aan die dag te lê. Wanneer hy egter tyd tot beskikking het, beoefen hy gholf of neem deel aan bootreisies op die Kafferrivierbesproeiingsdam 20 myl uit Bloemfontein nit.

BRONNE:

- (1) INGRAM, F.: "What Happened to Gerry Brand?" *Spotlight* 8-10 Mar. 1953.
- (2) CRAVEN, D. H.: *Springbok-annale (Rugby)* 1889 - 1964.
- (3) CRAVEN, Danie: *Springboks Down the Years*.
- (4) *Die Huisgenoot*, 22 Mei 1964. bl. 31.

(2) **BUCHLER, John Ulrich**, is op 7 April 1930 te Johannesburg gebore waar hy tans nog in die voorstad Robertsham woonagtig is.

Hoërskoolopleiding tot Matriek het hy geniet aan die Randfontein Tegniese Kollege. Na Matriek begin hy werk in een van die Randfonteinmyne wat later gesluit is.

Hy het al vroeg „rugby-aanleg” getoon. „His early rugby record is remarkable . . . at the age of six, he was given a pair of rugby football boots as a Christmas present. A year later he was dropping goals over the roof of his home . . . ”¹⁾

Sy rugbyloopbaan het hy op Venterspos begin en wel as heelagter, maar soms het hy ook senter en losskakel gespeel. Op heelagter was Johnnie die Springbokke se held in die wedstryd om die rugbykampioenskap van die wêreld — die veelbesproke derde toetswedstryd op Cardiff Arms-park teen Wallis.

Tydens die toer in 1951/52 het hy in al vier die toetse gespeel en ook in 14 van die 31 wedstryde en met 3 vervyf- en 2 strafskoppe altesame 12 punte aangeteken.²⁾

Johnnie Buchler het alles te danke aan sy vader wat hom op die pad na Springbokskap gebring het met die woorde: „Voor jy môre-oggend skool toe gaan, vat jy in die spens ’n handvol mielies of boontjies. Soos jy loop gooi jy elke tree ’n mieliepit vir elke voet en in die loop skop jy elke slag.”³⁾ Dit was in 1944 toe hy net rugby begin speel het.

Die eerste Buchler-stamvader het byna ’n eeu gelede uit Switserland na Suid-Afrika gekom. Hy was ’n geestelike en het in Johannesburg die Sionskerk — ’n Baptistekerk — gestig. Sedertdien was die Buchlers predikante of geestelike werkers vir hul eie kerk. Johnnie is bekend as ’n streng godsdienstige mens en sy vrye tyd word uitsluitend in beslag geneem deur evangeliesiasiewerk vir sy kerk.

Sy moeder was ’n nooi Van As, van die O.V.S.

BRONNE:

- (1) R. K. STENT: *The Fourth Springboks* 1951 - 1952.
- (2) *Die Brandwag*: Maart 23, 1952.
- (3) *Die Huisgenoot*: Junie 6, 1952 "Springbokke Tuis" 7 — W. H. Boonzaier.
- (4) Telefoononderhoud op 16.7.1968.

(3) **DU RAND, Jacobus Michau**, „who has always been ‚Salty‘ as long as he can remember, was born in Hofmeyr, C.P. (on 16th January 1926), but learned his rugby at Cradock, Cape.”¹⁾ In 1942 matrikuleer hy te Cradock, en in 1947 behaal hy die Graad B.Sc. (Landbou). „He came to the fore at Stellenbosch University under the aegis of Danie Craven, played for Western Province in 1947 and for Rhodesia where he went farming, in 1949.”²⁾

Van 1949 tot die einde van 1952 is hy tabakboer in Rhodesië, alwaar hy op 7 September 1952 met ’n nooie Bowyer in die huwelik getree het. Van 1953 tot hede is hy woonagtig te Pretoria waar hy die afgelope sewe jaar aan die drankhandel verbonde is.

Hy het as Rhodesiër die Springbokke se geleedere versterk in 1949 (teen die All Blacks en in 1951/52 (teen die Leeus oorsee). In 1953 (teen die Wallabies) en in 1955 (teen die Leeus) speel hy vir Noord-Transvaal hier te lande, en weer in 1956 teen die All Blacks in Nieu-Seeland.

„After making two initial Test appearances in S.A. against the 1949 All Blacks on the flank, he arrived in the British Isles (1951/52) as the first choice for the second row and played in all five international matches, even though he had to be carried to bed with a high temperature after playing in the now memorable match against Wales.

The complete Springbok second row of Fry, Du Rand, Dinkelmann and Van Wyk could hardly have been bettered, but it was against the British Lions in 1955, and in 1956 (against the All Blacks — as vice-captain), that Salty du Rand gave his best.”²⁾ In sy laaste toetsreeks het met sy deelname aan 14 wedstryde al vier die toetse ingesluit.

BRONNE:

- (1) STENT, R. K.: *The Fourth Springboks* 1961 - 1952.
- (2) THOMAS, J. B. G.: *Great Contemporary Players*.
- (3) Telefoononderhoud op 19.7.1967.

(4) **LOCHNER, George Philippus** (bygenaamd „Flappie”) is op 11 Januarie 1914 te Van Rhynsdorp gebore. Sy skoolonderrig ontvang hy op Moorreesburg van 1921 tot 1930 — hier begin sy rugbyloopbaan in 1929 en in 1930 speel hy skrumskakel vir sy skool se eerste span.

Reeds in sy studentejare op Stellenbosch (1931 tot 1934) het hy „goed gespeel, eers as skrumskakel vir die Onder-19A. Mark het destyds van Flappie gesê: ‚I don’t know where, but that fairheaded boy will play for South Africa.’ Ná die Onder-neëntienjare het hy senter begin speel, en by tye ook die eerste span gehaal.”³⁾

In 1935 het hy begin onderwys gee, eers 6 maande lank op Cradock en

die res van die jaar te Somerset-Oos. Van 1936 is hy werksaam aan die Kingswood College, Grahamstad. Hier in Grahamstad, waar Danie Craven saam met Flappie Lochner hul rugby volgens Oubaas Mark se resep beoefen het, het Flappie se spel vir Danie geïmponeer en hy telegrafeer toe aan die Oubaas „Flappie Lochner speel puik voetbal. Wat van proefwedstryde?” (d.w.s. die proefwedstryde in 1937 waarheen Lochner tot op daardie tydstip nie uitgenooi was nie). Na ’n week kom die antwoord: ‘Lochner gekies vir Nieu-Seeland-toer. Laat hom alle reëlings tref vir verlof.’

Dit was Flappie se eerste toer oorsee as Rugbyspringbok. Hieroor skryf Danie Craven o.m. die volgende: „Daardie toer was bestemd om groot dinge op te lewer . . . Die derde toets sou die reeks beslis en vir hierdie belangrike wedstryd word Flappie bo Jimmy White gekies, en wat doen hy? Die wedstryd was skaars drie minute aan die gang toe hy ’n aangee van Harris op sy skouer vat, iets wat Sullivan (All Blacks) nooit verwag het nie, want hy het vir die bal geskiet en nie vir Flappie nie — dié vat die gaping en stuur Babrow oor. Die fondament was gou en goed gelê en ons klop die All Blacks 17—6.”¹⁾

Oor daardie dae skryf Flappie Lochner vandag soos volg: „Die interessantste ondervindings in my rugbyjare is in baie gevalle die optrede van wyle Oubaas Markotter wat my rugbyloopbaan byna geheel-en-al oorheers het. Hy het vanaf my Onder 19 dae op Stellenbosch my rugby gevolg en ek het eers in my derde jaar bewus geword van sy belangstelling in my. Hy het my by baie geleenthede geklap en selfs geskop en in alle posisies in die agterlyn laat speel.

In 1937 het hy ’n telegram aan dr. Craven gestuur om te sê dat ek reeds gekies was voordat die proefwedstryde plaasgevind het. Dr. Craven was toe as onderwyser werksaam by St. Andrews en ek op Kingswood College en ons het reeds ’n paar jaar saam gespeel vir die O.P. Oubaas Mark het ’n groot risiko met my geloop maar sy sin gekry en soos die geluk dit wou hê is sy vertroue in my nie teleurgestel nie: Dit word vertel dat hy siek was tydens die laaste toets in Nieu-Seeland in 1937 maar na die wedstryd was hy weer springlewendig.”²⁾

In die toetswedstryde teen die Britse Leeus in 1938 in Suid-Afrika het Lochner nogmaals sy Springbokkleure gedra.

In 1939 is Flappie weer terug vir verdere studie en nog rugby op Stellenbosch. Dan keer hy terug tot die onderwysberoep. In 1940 gee hy een kwartaal lank onderwys op George, en daarna gaan hy na die W.O.K. (Wellingtonse Opleidingskollege), waarvan hy tans die Onderhoof is.

Op 28 Desember 1943 tree Flappie te Stellenbosch met mej. Jeanette Hofmeyr in die huwelik, waaruit daar gebore is twee seuns, Tobias en

Wilhelm (tans albei Argitektuurstudente op U.P.) en twee dogters Annelie en Christien wat op Wellington skoolgaan.

En vandag? „Een van die vernaamste ratte in die masjien wat Suid-Afrikaanse rugby die laaste paar jaar teen 'n moeilike bult uitgesleep het. So praat kenners van mnr. Flappie Lochner, sameroeper van die nasionale keurkomitee wat pas weer 'n sterk Springbokspan Frankryk toe gestuur het vir 'n veeleisende toer onder baie moeilike omstandighede.”³⁾

BRONNE:

- (1) CRAVEN, dr. D.: *Oubaas Mark*, Julie 1959.
- (2) Persoonlike mededelings deur mnr. Flappie Lochner per brief gedateer November 1968.
- (3) Artikel getitel: „Flappie Lochner het S.A. rugby laaste jare die moeilike bult uitgesleep” in *Hoofstad*, Donderdag, 7 November 1968.

— G. J. VAN ECK.

DIE HERKOMS VAN DIE NAME VAN DIE STRATE IN DIE OMGEWING VAN DIE PRETORIASE ONDERWYSKOLLEGE

(*Vervolg*)

TROYESTRAAT is vernoem na Gustav Arthur Troye wat op 3 Januarie 1860 in Duitsland (Rostock) gebore is as enigste seun van F. Troye. Hy het onderwys ontvang in Duitsland en aan die Camborne-mynskool.

In 1877 stap hy in Kaapstad aan wal, vestig hom in Transvaal in 1882 en tree in 1886 in die huwelik met Amy, 'n dogter van A. R. Gooch.

Van 1884-1889 werk hy te Pretoria in die Landmeter-generaal se Departement en doen blykbaar in daardie tyd opmeetwerk o.a. van die gedeelte in Sunnyside waar Troyestraat langs loop. Hy het ook baie welbekende algemene en spesiale kaarte van Transvaal en die Goudvelde saamgestel.

Tussen 1892-96 staan hy aan die hoof van die Mynopmetingsdepartement van die Barnato-groep.

In die jare 1897-98 reis hy in Australasië en Noord-Amerika waar hy die belangrikste myne besoek en bestudeer.

Van 1902 tot 1913 is hy konsult-ingenieur in Johannesburg waar hy ook voorheen vir die Bezuidenhout- Van Boeschoten-belange opmetings

gedoen het. Troyeville en Troyestraat in Johannesburg is na hom vernoem.

In 1913 het hy op sy plaas Amatava in die Waterberge gaan woon om sitrusboorde te ontwikkel vir nedersetters en volbloed beeste en Kataloniese eselhyndjies te teel. Hy was destyds op Potgietersrus woonagtig.

Hy is op 25 Augustus 1930 oorlede.

- (Bronne: 1. Leyds, G. A. *A History of Johannesburg*, 1964, bl. 48.
2. *S.A. Who's Who* 1925-26, bl. 272.)

VAN BOESCHOTENLAAN wat van die trembrugsirkel af parallel met die Apiesrivier suidwaarts loop, is vernoem na die heer (later sir) Johannes Gerhard van Boeschoten.

Ewenas menige pionier van die ou Transvaal, was Van Boeschoten van Hollandse afkoms. Sy vader Hendricus het na die Z.A.R. gekom in die agtienvyftiger jare toe die Groot Trek nog vars in die geheue was, en het hom met sy gesin naby Louis Trichardt op Schoemansdal gevestig, waar hy en sy vrou albei aan malaria beswyk het, nie lank nadat hulle daar gaan woon het nie.

Johannes het die eerste lewenslig in die Republikeinse hoofstad aanskou in 1862 — 'n paar jaar voordat sy ouers, broers en susters na Noord-Transvaal versit het. Na sy ouers se dood, moes Johannes se oudste broer, Cornelius, op 18jarige leeftyd, die sorg van die gesin op hom neem. Uit sy eie uit het Cornelius 'n skool te Marabastad gestig saam met 'n ander jong nedersetter, genaamd George Rex (verwant aan die bekende Rexe van Knysna, 'n afstammeling van George III en die vader van die latere eerste burgemeesteres van Pretoria, mev. M. C. Malherbe). Johannes van Boeschoten was een van die eerste leerlinge uit 'n ongelooflike totaal van 300 skoliere wat soggens deur Cornelius in Hollands en smiddags deur George in Engels onderrig is.

As jongman keer Johannes terug na Pretoria waar hy as prokureursklerk hom laat inskryf by H. W. Cooper, aan wie se belangstelling in openbare sake, Van Boeschoten dank verskuldig is vir sy eie latere beywering in daardie rigting. Nadat hy hom as prokureur bekwaam het, het hy aktief belanggestel in die ontwikkeling van Pretoria — destyds het daar haas geen voorsiening bestaan vir sulke elementêre behoeftes soos water en ligte nie.

Na die ontdekking van goud aan die Rand, word Van Boeschoten in 1887 van Pretoria na die „Goudkamp” gestuur om daar 'n kantoor vir 'n prokureursfirma te open.

In 1892 trou hy met Edith Grace David van Longharne, Suid-Wallis, Engeland.

SIR JOHANNES VAN BOESCHOTEN

(Foto: Stadsraad van Pretoria)

Kort voor die Tweede Vryheidsoorlog begin Van Boeschoten weer deelneem aan Pretoria se munisipale sake, maar hy het eers na die Vrede van Vereeniging op die voorgrond getree. Hy het hom te Sesmylspruit gevestig en homself as 'n Pretorianer beskou, hoewel hy nog op die Rand bedrywig was.

In daardie tyd het hy ook 'n gerieflike huis gehad tussen Rissikstraat en die destydse „Harmonie” van die Van Warmelo's, welke eiendom deur die Engelse beset is na die inname van Pretoria op 5 Junie 1900.

Die groot geleentheid het vir hom aangebreek toe hy lid geword het van Pretoria se eerste verkose Dorpsraad in 1903. Binne twee jaar word hy burgemeester, eers van 26 Oktober 1905 tot 1906, en weer van 4 November 1908 tot 1911. Tydens sy laasgenoemde burgemeesterstermyn is hy tot ridder geslaan deur die hertog van Connaught wat in Pretoria die hoeksteenlegging van die Uniegebou waargeneem het op 26 November 1910.

Met die koms van die Unie het sir Johannes hom met welsprekendheid pal en onvermoeid daarvoor beywer om Pretoria as administratiewe hoofstad erken te kry. As dit nie vir hom was nie, kon die hoofstad ewe goed gestig gewees het op een van die baie ander dorpe wat aanspraak op die eer gemaak het op 'n tydstip toe die Nasionale Konvensie besig was aan die raamwerk vir ons konstitusie in 1908 en 1909.

Een van sy grootste oorwinnings was die behoud van Kerkplein — sommige mense wou staatskantore daar laat oprig — maar Van Boeschoten het die plan beveg en het daarin geslaag om dit die aantreklike Kerkplein te maak wat dit deur die jare geword het.

Grootliks ten gevolge van sy pogings, het die munisipaliteit die verouderde mark- en ander konsessies oorgeneem. Belastingheffings is gemoderniseer en 'n elektriese tremdiens ingestel en nuwe dorpsgebiede uitgelê. Ook vir die hoër-onderwys het hy gewerk en help stig aan die oorspronklike Transvaalse Universiteitskollege wat tot die Universiteit van Pretoria gegroei het.

In die later jare het hy op sy plaas bly woon en slegs nou en dan deelgeneem aan openbare sake, soos bv. toe die Louis Botha-tehuis in 1918 gestig is ter ere van die staatsman met daardie naam.

Op 14 Julie 1937 op 75 jarige leeftyd het Sir Johannes van Boeschoten heengegaan na 'n vol en ryke lewe.

- (Bronne: 1. *S.A. Who's Who*, 1911 (bl. 479).
2. *South African Municipal Magazine*, March 1949. "Pioneers of South African Municipal Government", by Eric Rosenthal, bl. 27 and 53.
3. *Southern African Dictionary of National Biography*, compiled by Eric Rosenthal.
4. *Pretoria 1855-1955*, bl. 377.
5. *Die Kappie Kommando*, door Johanna Brandt, 1915).

WALKERSTRAAT, Muckleneuk, dra die naam van Mackenzie Harry Walker, na wie ook Walkerspruit vernoem is. „Mackie”, soos hy algemeen bekend was, is op 27 Desember 1948 te Maritzburg, Natal, gebore. Hy was een van die vier seuns van Arthur Harry Walker destyds ’n beroemde prokureur in Natai.

Hy ontvang sy onderwys aan King’s College en die Universiteit van Londen, Engeland. By sy terugkeer in Natal, kon hy nie sy weg vind in sy vader se prokureurskantoor nie en gaan in 1868 na Transvaal. Nadat hy sy landmetersdiploma verwerf het (wat hy met behulp van groente- en vrugteboerdery moes bekostig), tree hy op 19 Januarie 1882 in die huwelik met August Maria, dogter van Alfred White (toe al oorlede) en klein-dogter van Richard White, kaptein van die Royal Navy. Hulle had vier kinders, maar net ’n seun het groot geword wat in 1920 op sy ouers se plaas op die Springbokvlakte oorlede is.

Na hul huwelik, het die twee jongmense, maar karig toegerus vir die lewe, “took the veld with wagon, oxen and surveying instruments and such provisions as they could afford.”⁵ Van hierdie tydperk in haar lewe het sy eggenote in 1944 — toe reeds in haar 95ste lewensjaar en 17 jaar lank al weduwee — getuig dat dit die gelukkigste 10 jaar in haar lewe was.

Hoewel een van „Mackie” se eerste take na hul troue was die opmeting van generaal Christiaan de Wet se plaas, het hy ’n groot deel van sy opmeetwerk in en rondom die huidige Pretoria verrig.

Onder die plaasboere was „Ou Mackie” ’n ou bekende en alom beminde figuur wat vir hom ’n reputasie opgebou het vanweë sy eerlikheid wat hom male sonder tal daarvan weerhou het om homself ten koste van hulle te verkry en self ’n miljoenêr te word.

In 1875 het Mackie Walker die deel van Elandspoort 193, besuide Sunnyside, tot op die rand aangekoop, wat later die voorstad Muckleneuk geword het. In 1888 het hy nog ’n stuk grond in Groenkloof van die Bronkhorst-familie aangekoop, op welke gedeelte die voorstad Nieu-Muckleneuk later aangelê is. Van die grondkoperij vertel mev. “Mackie” Walker:³ “The Walkers were the owners of the whole of Bailey’s Muckleneuk, which they purchased for £500; they then sold a portion of it to a John Preller for £500 and retained the rest for themselves at no cost. Walker Street. Muckleneuk is, of course, named after them.”

Alhoewel Mackie ’n burger van die Z.A.R. was, in die sake waarvan hy ’n belangrike rol kon vervul het, het hy alle voorstelle om aan die die politiek mee te doen, konsekwent afgewys en wou geen openbare amp aanvaar nie.

Omstreeks 1916 het hy op sy plaas Klippan, op die Springbokvlakte gaan woon, waar hy op die middag van 2 Mei 1927 in die ouderdom van

78 jaar na 'n siekte van 'n paar maande oorlede is. Hy is die volgende dag in die Pretoriase Ou Begraafplaas begrawe.

(Bronne: 1. *Pretoria* 1855-1955.

2. *S.A. Who's Who*, 1910, bl. 424.

3. *Iscor News/Nuus*, Sept. 1944, art. oor Mrs. "Mackie" Walker, „Pretoria's Oldest Resident?”

4. *The Pretoria News*, May 2, 1927: "Mr. Mackie Walker, Death of a well-known old Pretorian."

5. *The Pretoria News*, May 3, 1927: "The Late Mr. Mackie Walker. A Veteran Surveyor and Pretoria Pioneer" — by Vere Stent.)

PRESIDENTSTRAAT wat parallel loop met Joubertstraat, laat 'n mens al dadelik dink aan die staatsmanspaar van die Z.A.R., naamlik pres. Paul Kruger en sy kommandant-generaal Piet Joubert. Wanneer Presidentstraat eger die naam gekry het, en of dit wel na pres. Kruger (en nie straks na pres. Burgers nie) vernoem is, kon tot dusver nie by die geraadpleegde instansies of uit die nagegane bronne vasgestel word nie.

Wat wel daarop skyn te dui dat die straat na dié President (naamlik Paul Kruger) vernoem is wat 'n veel groter rol as sy voorganger (Burgers) gespeel het in die geskiedenis van Transvaal in geheel en van Pretoria in besonder, is onder meer die volgende:

Pres. Brugers was reeds vernoem in Burgerspark; hy was tydens sy presidentskap en ook daarna, nooit wonderlik gewild in Transvaal nie.

In pres. Kruger se tyd, d.w.s. na die ontdekking van goud op die Rand, was daar te Pretoria 'n President Theatre (*langs die huidige Capitol*) en 'n President Hotel (*waar die huidige Standaardbank tans is*) wat nagenoeg dieselfde tyd daardie naam moes gekry het as Presidentstraat wat al op kaarte van om en by 1890 verskyn toe die huidige Van Boeschotenlaan nog „Lovers Walk” geheet het.

Ook Krugerplein wat ongeveer tussen die huidige strate Esselen, Jorissen, Spuy en Johnstone geleë was, is vermoedelik in daardie tyd vernoem.

ERICASTRAAT is vernoem na regter Esser se dogter Erica, later mevrou Blain, woonagtig naby Marquard, O.V.S. Die grond is waarskynlik destyds uitgegee deur Ameshoff, 'n goeie vriend van die Essers.

INEZSTRAAT dra die naam van Inez van Reenen, dogter van ene Jacob van Reenen, 'n destydse intrekker van die Vrystaat af. Ewenas die Essers was die Van Reenens goed bevriend met die Ameshoffs wat, soos hierbo gemeld, waarskynlik daardie grond uitgegee het. Mej. Van Reenen het later mev. Newbury geword en te Bloemfontein gewoon.

(Mej.) K. M. VAN ECK.

WYSIGING VAN DIE GENOOTSKAP SE GRONDWET

Op 'n Algemene Jaarvergadering gehou op Donderdag, 24 April 1969 is die volgende besluite geneem:-

1. Skrap Artikel 16 en vervang dit met die volgende:-

„16. (a) Die FINANSIËLE JAAR van die Genootskap sal op 31 Desember 1969 en daarna op die 31ste dag van Desember van elke jaar beëindig word.

(b) Die ALGEMENE JAARVERGADERING van lede van die Genootskap sal binne vier (4) maande na die einde van die finansiële jaar gehou word en skriftelike kennisgewing daarvan, vergesel van die Agenda vir die vergadering, die ge-auditeerde Balansstaat met Inkomste- en Uitgawerekening, asook Bestuursverslag vir die voorafgaande jaar, sal nie minder nie as een-en-twintig (21) dae voor die datum waarvoor die vergadering belê is aan lede ge-pos word, geadresseer aan die lid se adres soos by die Genootskap geregistreer.”

2. In Artikel 17 skrap die woorde „behalwe in November”.

AMENDMENT OF CONSTITUTION OF THE SOCIETY

The following resolutions were passed at an Annual General Meeting held on Thursday, 24th April, 1969:-

1. Delete the present Article 16 and substitute the following:-

“16. (a) The FINANCIAL YEAR of the Society shall terminate on the 31st December, 1969, and on the 31st December of each year thereafter.

(b) The ANNUAL GENERAL MEETING of members of the Society shall be held within four (4) months of the termination of the financial year of the Society and written notice thereof together with the Agenda, the Audited Balance Sheet with Income and Expenditure Account and Report of the Executive for the year terminated shall not less than twenty-one (21) days before the date of such meeting be posted to each member addressed to his address registered with the Society.”

2. In Article 17 delete the words “except during November”.